

SOSIALURIN

Bláðstjóri:
Vili SørensenÚtgevari:
Føroya JavnaðarflokkurPrenti:
Prentsmálan á Høysbreyt

Sjóokið er akur okkara

Samráðingar um felagsmarkn aðin standa við. Teir nógvu og teir ofta floktu spurningarnir, ið greiðast skulu, aðrenn stóða kann takast, tekur tíð og krevur gjølla umhugsan. So ymiskir sum menn eru, so ymiskir eru áskoðanirnar um at fara upp í europeiskan felagsmarknaða ella lata vera við at fara uppi.

Tað er ikki altíð so hugaligar avgerðir, sum londini megu taka. So greiður ein spurningur kann tykja eina at liggja, so floktur kann hann tykja oðrum at vera. Ti hevur verið tógast um henda spurning nú i so langa tíð. Og enn taka menn stóðu fyrri ella imóti.

Fyrri samrenning eru flestu av okkara marknaðarlondum, ti tey kenna sína styrki i at standa saman. Tey standa saman um at verja ein frælst Europa, uppbyggja tað og hoyra at brynja seg imóti, at einaræðshugsanir skulu fáa vald ið, hvørt iter so eru i navni fólksins ella einaræðsharranna.

Okkara oyggjaland er so lítið og hevur so lítið at tyða i hesum leiki — mangur man hugsa so. Men júst tað er aðal-hugsanin við hesum felagsskapi at eingin, at einki fólk skal verða sett undir hælir. Demokrati skal ráða. Her hava vit

fóroyingar eina stóra uppgávu. Geva vit okkum upp i samgonguna, sum øll tekin eru til, so er tað skylda okkara at seta fram okkara serligu hugsanir og krøv so greitt sum gjørligt.

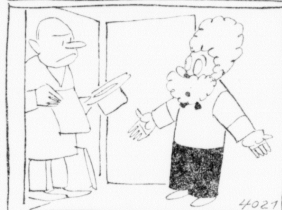
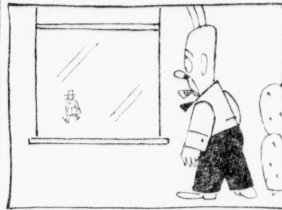
Vit megu fáa landbúnaðarlondini, industrilondini, at skilja, at sjóokið kring oyggjar okkara er líka so væl akur okkara sum jørð teirra er tað. Við oðrum orðum er sjóokið kring oyggjar okkara akur okkara — og einans okkara.

Vit hava hjallin á sjónum; og hann megu vit hava allan, um okkum skal verða liv lagat — bæði sum land, sum fólk og sum fjóð.

Latum okkum nú vísa, at vit duga at seta okkara rettvísiskrøv fram, og lat okkum vera við til at ávirka Europa á ta teið, sum javnaðarrørslan hevur steynt i norðurlondum. Vit ivast ikki i, at tað fer at eydnast at stævna framá eftir teim hugsjónum, sum javnaðarpolitikkurin gjønum árin hevur gjørt tað, og sum prógv eru fyrri, at hann hevur dugað. Tá er einki at ivast i, at vit koma væl burturúr hesum stóra spurningi, sum ið dag gevur monnum so nógv at hugsa um.

Tað er avgjørt av týðningi, at tað eru tey frælsu londini, sum nú taka seg saman i eina heild, ti higartil hava vit so ó-

ADAMSON

Tíverri, sonur min er út!

hugnaliga seð, hvussu leiðis frælsisneistin hevur verið týndur — i navni frælsisins. Ti eiga vit at vara okkum fyrri mangari rodd, sum i dag rópar upp á frælsi, men sum ikki eigur vet av frælsissinni i sær.

Lat okkum minnast til, at hini arbeiðandj statini eigur at verða tryggjað tað frælsið — at kunna liva frælsur!

Kunngerð

Lýsingin i apríl mánaða um gjald fyrri elmeqi frá SEV var heldur ógreið, og verður gjaldskráin ti her lýst av nýggjum:

GJALDSKRÁ

fyrri elfelagið SEV roknað frá 1.4.62.

A. i húsarhaldi kunnu nýttarar velja fritt millum

1. Ljós o.a.m.

Málaraleiga: 1 fasa	16 kr. árliga
Málaraleiga: 2 —	24 kr. árliga
Málaraleiga: 3 —	32 kr. árliga
Fast gjald:	Einki
Streymgjald:	60 øyr/kWh
2. Húsarhaldsgjald

Málaraleiga:	Sum 1
Fast gjald: Fyrsta kW	100 kr. árliga
Næsta kW	60 kr. árliga
Streymgjald: Øll nýtslan	10 øyr/kWh
Ovnýtslan	30 øyr/kWh

Nýtsla i handverki verður goldin samb. A 2.

B. Ídnaður (Tá last og nýtsla eru storri enn ávikavist 10 kW og 10.000 kWh árliga)

Málaraleiga:	100 kr. árliga
Fast gjald: hvørt avmerkt kW	50 kr. árliga
Streymgjald:	8 øyr/kWh

kW og kWh verða avroknaðir hvønn ársfjórðing

C. Kirkjur og trúarsamkomuhús:

Málaraleiga:	Sum A
Fast gjald:	Einki
Streymgjald:	10 øyr/kWh

E. Gotuljós

Málaraleiga:	Sum A
Fast gjald:	6 kr/lampu árliga
Streymgjald:	10 øyr/kWh

Hin serliga gjaldshátturin fyrri neyst er avtíkin, og verður nýtslan goldin samb. A 1.

Til allir ovnýtslumálararnir eru uppsettir i Havn, verður hitt fastað gjaldið roknað sum higartil.

SEV.

Haldið Sosialin

Heðin Brú: LEIKUM FAGURT ...

59

gongur treystliga fram at hørðini og dunkar. Einki svar. Hann rykkir i lásið. Læst. Húsið er stongt og einki ljós i nokrum vindeygja. Eina eina lotu dundra nógvir sterkir nevar á hørðina. Men einki aftursvar. Hetta kom illa við. Eina lotu enn standa undangongumenninir ráðvillir á trappuni og hugsa, grava sær i skollum.

Men nú rópar ein ung rodd so harðan úr myrkrinum: »Ja, ja, har er eingin inni, ella hørða tey ikki at svara okkum, fanin liggur á tí! Nú fara vit øll oman i Avhaldið at dansa.« — Der er i nat en vågenat i boj.... Og so kvað mannagúgván. Flaggberarnir rulla floggin upp á stengurnar og seta tey frá sær. Orð falla um, at tað er eitt sindur logið, at ganga við floggum um býin eftir dagsetur. Teir taka Elspu og Tormann imillum sín og avstað. Alt fólkíð fór, túnið varð tómt eftir.

Alt hetta hendir so knappliga, at harra Hornarð veit ikki orð av, fyrr enn hann stendur einsamaður eftir undir húsum hjá Per Arantzen. Eina lotu hyggur hann uttan um seg við spyrjandi eygum. So setir hann seg tungliga niður á trappusteinin, tekur tey samanrullaðu floggin og leggur tvørtur um knøini — Brúnið tvost, tað var eitt merki — spýlir langt út i myrkið og sigur: oy, oy!

Meðan hann situr soleiðis og lútar framyvir, hugatómur og niðurfyrri komin, koma Arantzen og konan úr býnum og fara inn. Tey meira at siga síga tvørtur um hann, sum hann situr, og lástast ikki um vón, lata bert hørðina aftur og lesa.

Eina lotu sær ser blaðstjórin eitt menniskja koma gjøgnum túnið imóti sær. Tað er Lias frendi: »Tygum sita so eina harra Panthava blaðstjóri?»

»Ja, frendi, eg eri einsamallur —

Situr tú seggur i oyðinihøll — einastur eftir av mongum «.

60

Lias tekur undir við honum og teir syngja sangin at enda. Utan um teir er tann stilla heystnáttin. Eingin máni, ongar stjornur, eingir bláir gluggar millum skyggini á himmalinum longur — og túnið manntómt. Burtur i fjarleikanum túslar Havnara, meðan býurin svevur. Okkurt slakgeylið hoyrist av og á, ívaleyst niðri frá Avhaldinum. Eina lotu enn sita báðir øg tuga. Tá tekur Lias at kvoða — lágmæltur:

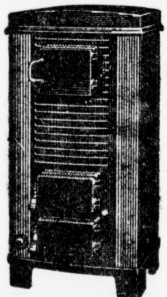
Nú skal lætta ljóði av
eg kvoði ei longur á sinni,
so er at taka upp annan tátt
og betur leggja i minni.

»Hevði tað verið so væl,« letur i blaðstjóranum, at eg var maður at tikið upp annan tátt. Men nú er illa vordíð við mær, Lias frendi. Heldur má eg taka upp Lokka orð á sinni — Nú er uppi geymsla mín —. Hetta er ein getsemanntátt. Mítt álit á egíð kall ríðlar. Eg ivist i, um eg eri vendur at rópa vart dýra land móður Føroyar. Hann situr og kinnir teimum samanrullaðu floggunum og lippar: »Vit jarðfestu tykkum i fosturlandsins mold, sungu tykkara pris, talaðu til landsmenn undir tykkara dúkum, eingu skruðgongur og kravgongur við tykkum á ødda. Fyrri mær er alt hetta hábornar gerðir og ramasta álvara. Eg kendi tað samljóð, sum hetta skapti. Tað bar meg uppi, sum vengurin ber fuglin, sum yrkingin ber skaldið. Tá varð mín sál glað og endamálið bjart, sum summarsólin um okkara fjøll. Og nú alt i einum, siti eg her einsamallur á koldum steinum við floggunum samanrullaðum i fanginum. Tær ungu hendur, sum hildu teimum, kastaðu tey frá sær og fóru til leik og spel.

Tá er tað, ið ivin kemur, Lias frendi, ein sviðandi ivi i sinninum, ein framfór rodd, sum sigur: Blaka frælsisstríðið frá iter,

Hold fast ved det faste
brændsel - skift til ...

HESSE-O-MATIC

den tankende halsløs...

dobbelte termotættestykt
dobbelte brændselssøgner

P.F.

VALDEMAR LUTZEN